

Gemini 2020

Katedra komunikace

Eso, Mike, Kaktus, Kulich

...nelze nekomunikovat!

Bezpečné prostředí v oddíle

Kompetence č. 34: *Vází si a prožívá hodnotné a přetrvávající mezilidské vztahy a přátelství. Vede k tomu členy oddílu vytvořením vhodných podmínek i vlastním příkladem.*

Zpracoval: *Pavel Hanosek (Eso)*

BEZPEČNÉ PROSTŘEDÍ = Prostředí, ve kterém se může každý projevit bez obav z výsměchu nebo potrestání. Nedílnou součástí je i **respekt** vůči odlišnostem jednotlivců v kolektivu.

- Budování bezpečného prostředí v oddílech je ideál, ke kterému se snažíme postupně směřovat. Proč?
 - Napomáhá prevenci vzniku konfliktů a šikany
 - Umožňuje lépe rozvíjet jednotlivé členy oddílu
 - Členové se v takovém prostředí cítí komfortněji a činnost je více baví

RESPEKT = Schopnost přijímat názory nebo postoje i velmi odlišné nebo protichůdné vůči těm, které zastávám já.

ROLE VZORU V BEZPEČNÉM PROSTŘEDÍ = Já jakožto vůdce mám obrovský vliv na to, jak děti přistupují k sobě navzájem.

- Pokud se budeme ve vedení neustále hádat anebo budeme mít mezi sebou nedořešené konflikty, děti na to dříve nebo později přijdou a budou chování napodobovat.
- K vztahovým záležitostem bychom měli přistupovat konzistentně a důsledně, dobrý příklad nebude mít zdaleka takový vliv, pokud se zbytek vedení bude chovat jinak.
- Především pro mladší členy může být velmi obtížné vystoupit a vám jako vedoucímu dát upřímnou zpětnou vazbu anebo se svěřit se svým problémem. Proto je důležité organizovat aktivity tomuto napomáhající, případně se pravidelně doptávat.

PŘÍKLADY AKTIVIT V ODDÍLU K BUDOVÁNÍ BEZPEČNÉHO PROSTŘEDÍ

- Dopisy sobě
- Zpětná vazba, reflexe, příležitosti ke sdílení
- Patroni a důvěrníci
- Budování nějakého oddílového zvyku – krabička se ZV/nápady/názory/problémy
- Společné trávení volného času (stolní hry s mladšími, dračí doupě, ...)
- **Osobní zájem** o členy je perfektním a velmi jednoduchým prostředkem na vytváření vztahu s vašimi svěřenci. Často stačí položit jen několik jednoduchých otázek.
- Obecně příležitosti k projevení vlastního názoru a sdílení pocitů

Pozn. Pozor, řada aktivit na sdílení již určitou úroveň bezpečného prostředí vyžaduje a těžší z něj. Vždy je dobré myslet na **psychické bezpečí** – abychom nenutili členy oddílu se bavit o něčem na co nejsou připravení a není to pro ně komfortní.

Specifika komunikace s různými skupinami

Kompetence č. 72: *Přizpůsobuje komunikaci osobě, s níž mluví (dítě, rodič, úředník...), a situaci, v níž se nachází.*

Zpracoval: Pavel Hanosek (Eso)

- **Rodiče**
 - Profesionální přístup je nejvhodnější, především u rodičů nováčků.
 - Velice napomáhá příprava, opět především v případě nováčků – víme co jim přesně chceme předat? Je vhodné jim vysvětlit rozdíl mezi žlutým a hnědým šátkem na první schůzce?
 - – rodiče chtějí něco po nás (postarat se o jejich dítě, dávají **Komunikace je obousměrná** nám velkou důvěru), ale je dobré myslet na to, že i my můžeme požadovat něco po rodičích (informace o stavu dítěte; společné řešení problémů, pokud se vyskytnou)

- **Děti**
 - Musíme uvažovat nad věkem a přizpůsobovat komunikaci volbou slov i fyzickým přístupem (například velmi pomáhá se snížit fyzicky na úroveň dítěte)
 - Je důležité myslet na to, že dítě má vůči nám nerovné postavení a je naším úkolem „**sestoupit z piedestalu hustého vedoucího**“, pokud chceme upřímný vztah s dítětem.

- **Oddílová rada** – Lidé, které potřebujeme vést, ale zároveň jsou to naši kamarádi.
 - Musíme hledat rovnováhu – dokážeme být jejich nejlepší kamarádi a zároveň je skutečně vést? Vylučuje se vedení a efektivní komunikace s tím, že jsme členem party?
 - Obecně platí, že je vhodné postupovat co možná nejvíce diplomaticky, protože konflikty v úzkém kolektivu, který musí spolupracovat na vedení oddílu jsou ničivější než běžné hádky mezi přáteli.

- **Vnější**
 - Do této kategorie spadají myslivci, lesáci, starostové anebo úředníci, se kterými se běžně při naší skautské praxi potýkáme.
 - Zásadní je příprava, velmi pomáhá **vědět přesně co potřebuji**, než k takové osobě přijdu, protože jinak vypadáme jako břídilové.
 - Velmi důležité je držet si profesionalitu, **vystupovat na úrovni** (pokud se samozřejmě s danou osobou neznáme již roky)
 - Je také dobré pamatovat na to, že když naštveme úředníka, může to mít výrazně horší důsledky, než když se pohádáme s rodičem nebo dítětem, proto je dobré nepokoušet své štěstí a nezkoušet velké experimenty.

Řešení konfliktů

Kompetence č. 73: *Pokud vznikne konflikt, snaží se zachovat tak, aby konflikt vyústil v řešení přijatelné pro všechny strany.*

Zpracoval: Pavel Hanosek (Eso)

KONFLIKT

- Je přirozený a nevyhnutelný úkaz při lidské komunikaci a výměně názorů.
- Můžeme od něho ustoupit, popřít ho, utéct ... ale můžeme a měli bychom ho i **řešit**.

OBECNÉ RADY K ŘEŠENÍ KONFLIKTŮ

- Konflikt nesmíme přehlížet (projeví se jinak a jindy)
- Vyhýbejme se podceňování a zlehčování problému (každý jeho závažnost vnímá jinak)
- Uvědom si co je cílem naší komunikace v případě konfliktu – aby spolu obě strany konfliktu normálně vycházely i po jeho skončení
- Je dobré mít dalšího člověka za sebou, protože získáme pocit větší jistoty
- Mysleme na potřeby obou stran. Víme, čeho chce jedna a druhá strana docílit?
- Řešení konfliktu vyžaduje důvěru vůči osobě vedoucího, pokud máte s některým z účastníků konfliktu osobní problémy, přenechte řešení někomu kdo se dá považovat za nestranného
- Co ovlivňuje řešení konfliktů: vztah obou stran, typ problému, sociální prostředí, komunikace, co bude znamenat určité řešení konfliktu pro jednotlivé strany, hodnotové systémy, ...

KONKRÉTNÍ RADY

- Váš vstup do konfliktu má velký význam, jaký bude **první dojem** na účastníky konfliktu?
 - Často se vyplatí do konfliktu vstoupit energicky, získat si pozornost, než se vrhnete na jeho přímé řešení.
 - Nezapomínejte na **oslovení** účastníků konfliktu, to vám napomůže získat pozornost a ukáže váš zájem o jednotlivé účastníky konfliktu
 - Je například rozdíl, když přijдете a řeknete „Hej nechte toho, jdeme ten váš problém řešit“ anebo „Honzo, Kubo, pojďme kousek vedle a já s vámi tu záležitost proberu.“
- V řešení velice napomáhají **otázky**, především ty **otevřené**. Pro efektivní řešení konfliktu je vhodné **zjišťovat potřeby** jednotlivých stran konfliktu.
 - Konkrétně doporučuji se doptávat na otázky typu „Co se podle tebe stalo?“ na jednotlivé účastníky konfliktu a následně „Co s tím uděláme? Co by ti pomohlo?“ při hledání konkrétního řešení.
 - Často je takový postup vhodnější než vaše řešení přímo prosadit, protože **vaše řešení nemusí reflektovat touhy a potřeby účastníků konfliktu**.
- Prostor je pro řešení konfliktu také zásadním faktorem – pokud se například dva hádají o tom, jak dát dohromady novou IKEA skříň, je vhodné chvíli odejít od nepřehledného návodu a hromady součástí a nadýchat se čerstvého vzduchu. To platí dvojnásob u mladších členů, kteří prostor vnímají ještě výrazněji než starší členové oddílové rady.

Argumentační fauly

Kompetence 74: Komunikuje slušně a vstřícně, diskutuje věcně a konstruktivně. Cíleně kultivuje komunikaci členů oddílu.

Zpracoval: Michael Mike Miňovský (přejato z <https://bezfaulu.net/argumentacni-fauly/>

a

<http://www.obcanskevzdelavani.cz/work/ke-stazeni/argumentacni-fauly-A4-barva.pdf>)

6 základních oblastí

DŮRAZ NA ROZUM

Argumentační fauly, které se uchylují k falešným či chybným premisám v uvažování.

DŮRAZ NA EMOCE

Argumentační fauly, které apelují na emoce, aby dokázaly svoji pravdivost.

MANIPULATIVNÍ OBSAH

Argumentační fauly, které často manipulují svým obsahem. Často bývají (chybně) označovány za lež.

CHYBNÁ PŘÍČINA

Argumentační fauly, které uvádějí chybnou příčinu pro určitý následek.

CHYBNÉ VYVOZENÍ

Argumentační fauly, které chybně vyvozují z určité příčiny.

ÚTOK

Argumentační fauly, které jsou ve své podstatě útokem na osobu oponenta.

Argumentační fauly

Důraz na rozum

Důraz na neznámou autoritu

Tvrzení je pravdivé, protože to tvrdí nejménovaný znalec nebo širší skupina lidí (kupř. „lékaři“, „lidé z praxe“).

„Ale američtí vědci dokázali, že ježibaby neexistují!“ řekl Jeníček.

Důraz na peníze

Předpoklad, že bohatství či vysoká cena nějak nutně souvisí s pravdivostí tvrzení.

„Když má někdo celý dům z luxusního perníku, nebude přece jíst děti.“

Důraz na nevhodnou autoritu

Tvrzení je pravdivé, protože to tvrdí nekompetentní nebo nedůvěryhodný „odborník“.

„Moje zcestovalá kamarádka tvrdila, že prý nabízíte kvalitní a levný nocleh i se snídaní. Za kolik?“ zeptala se Mařenka.

Důraz na novost

Předpokládat, že něco je lepší jen proto, že je to nové.

„Mám teď úžasnou novou pec,“ chlubila se ježibaba, „nejde otevřít zevnitř!“

Důraz na neznalost

Tvrzení je pravdivé, protože dosud nebylo vyvrácené (případně je nepravdivé proto, že dosud nebylo potvrzené).

„Žádné dítě si na mě dosud u rodičů nestěžovalo,“ bránila se ježibaba.

Důraz na tradici

Předpokládat, že něco je pravda jen proto, že se to tak (údajně) vždy dělalo.

„Když se zeptá, kdo jí to tu loupe perníček, tak řekni, že jen větříček.“ „Proč?“ podivil se Jeníček. „To ji uklidní,“ odpověděla Mařenka. „A nebylo by lepší prostě mlčet?“

Důraz na nedůvěryhodnost

Tvrzení musí být nepravdivé, protože zní neuvěřitelně.

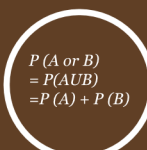
„Perník je zcela nevhodný stavební materiál,“ řekl otec přísně, když se děti vrátily, „ted' chci slyšet pravdu. Kde jste byly?“

Důraz na obvyklý postup

Tvrzení je pravdivé, protože se to tak obvykle dělá.

“Půjdeme za světýlkem, tam určitě žijí nějakí dobří lidé, kteří nám pomohou.”

Důraz na pravděpodobnost

Předpokládat, že něco se musí stát jen proto, že se to může stát.

„Neboj se, Mařenko, starší lidé jsou většinou velmi slabí a nemají zuby. Ta nás nesní.“

Důraz na rozšířený názor

Tvrzení je nutně pravdivé, neboť v něj věří většina lidí.

„Sladkosti způsobují u dětí hyperaktivitu.“

Důraz na emoce

Zastrašování

Zdůvodnit tvrzení pomocí strachu a předsudků k opačnému názoru.

„Jen pojdte dovnitř,“ vyzvala je stařena, „venku vás sežerou medvědi.“

Vyvolání zášti

Odmítnout opačný názor vyvoláním zášti vůči protistraně.

*„Lžou. Nechtěla jsem je sníst,“ hájila se babizna.
„Copak vy věříte někomu, kdo krade starým lidem
perník ze střechy?“*

Lichocení

Podsounout nezdůvodněné tvrzení pomocí nesouvisejících komplimentů.

„Takové krásné děvče se přece nebude bát, no ne?“

Důraz na přírodu

Zdůvodnit tvrzení srovnáním s „dobrým“ světem přírody.

*„Je naprosto normální jíst lidi. Podívejte se třeba na
vlky, těm lidské maso vyloženě chutná.“*

Zesměšňování

Předložit protivníkům argument tak, aby vypadal směšně.

*„Já a jíst děti? No dovolte, to je absurdní! To už
byste mě rovnou mohli obvinít, že jsem snědla i ty
tři pocestné, co tu byli loni přes zimu, než ztloustli
a ztratili se.“*

Toužebné přání

Tvrzení je nutně pravdivé, neboť si velmi silně přejeme, aby pravdivé bylo.

*„Nelží, tak velkou pec má prostě jen na pečení
kanců!“*

Vyvolání soucitu

Odmítnout opačný názor vyvoláním soucitu s námi.

*„Neumíme, opravdu. Museli jsme odmalička dít
tak, že jsme ani neměli čas naučit se sedět na
lopatě.“*

Chybné vyvození

Příhoda

Odmítnout pečlivě získané a ověřené důkazy kvůli odlišné osobní zkušenosti či příhodě.

„Náš dědeček snídal perník každý den a taky nebyl tlustý.“

Unáhlený kompromis

Předpokládat, že pravdivé tvrzení musí ležet někde uprostřed mezi protikladnými názory.

„Vy říkáte, že nesmím sníst ani jednoho z vás. Já říkám, že vás můžu sníst oba. Tak sním jen jednoho a hotovo.“

Omyl hazardního hráče

Předpokládat, že minulé náhodné výsledky nějak ovlivňují budoucí náhodné výsledky.

„Dlouho sem žádné děti nezabloudily,“ zabručela si ježibaba, „takže dnes nebo zítra to už jistě klapne.“

Všechno, nebo nic

Předpokládat, že nelze-li dosáhnout dokonalého výsledku, nemá snažení žádný dobrý smysl.

„Nemá smysl ty děti hledat. Les je příliš velký a nikdy ho neprozkoumáme celý.“

Skládání

Předpokládat, že vlastnost části je zároveň i vlastností celku.

„Jsem silnější než Mařenka, jsem silnější než Jeníček,“ radovala se ježibaba, „jsem silnější než obě děti.“

Relativizování

Odmítnout tvrzení jen proto, že „každý má přece svoji pravdu“.

„Někomu může pečení dětí připadat nevhodné, ale já osobně na tom nevidím nic špatného. Je to věc vkusu.“

Rozdělování

Předpokládat, že vlastnost celku je zároveň i vlastností každé jeho části.

„Perníková chaloupka bude mít z perníku i mříže ve sklepe. Projíme se ven.“

Rozvolnění pravidla

Použít nějaké pravidlo příliš volně či na případy, pro které není určeno.

„Jen se klidně posadte na tu lopatu jako první,“ řekla Maruška, „staří lidé se přece mají pouštět sednout.“

Unáhlené zobecnění

Vyvodit obecný závěr z příliš malé skupiny případů.

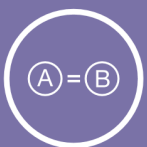
„Takže teď už, tatínku, víš, že všechny staré ženy jsou ježibaby,“ zakončil své vyprávění Jeníček.“

Klamající vzhled

Předpokládat, že je-li něco pěkné, je to i pravdivé.

„V tak krásné chaloupce musí bydlet tuze hodní lidé.“

Unáhlený závěr

Vyvodit závěr bez zamyšlení nad jinými možnými výklady.

„Aha, vy mě jistě chcete zvážít,“ řekla ježibaba, když si sedala na lopatu.“

Dvojsmysl

Použít slovo ve dvou různých významech a zároveň předpokládat, že jde o jednu a tutéž věc.

„Tak a teď mi za trest uděláte večeři.“ „No dobře, ale my neumíme vařit,“ bránily se děti. Babizna se usmála: „Nějak to vymyslíme.“

Chybná příčina

Potvrzení účinku

Předpokládat, že pozorovaný účinek mohl být vyvolán pouze jedinou příčinou.

„Když chceme upéct chleba, musíme rozdělat oheň v peci. Babizna rozdělala oheň v peci, takže bude péct chleba. Nemáme se čeho bát, Mařenko.“

Přehlédnutí společné příčiny

Předpokládat příčinný vztah mezi dvěma událostmi, které jsou ale ve skutečnosti vyvolány událostí třetí.

„To je zajímavé, že když si já dám k obědu perník, ty ho musíš jíst taky. Přestaň se už po mně opičit!“

Vyvrácení příčiny

Předpokládat, že když nenastala příčina, nemohlo dojít ani k účinku.

„Když chceme upéct chleba, musíme rozdělat oheň v peci. Babizna ale chleba péct nechce, takže v peci není rozdělaný oheň. Klidně tam vlez, Mařenko.“

Logický kruh

Vyvodit závěr, který je stejný jako některý z předpokladů argumentu.

„Perník je nezdravý, protože se po něm tloustne. A tloustne se po něm proto, že je velmi, ale velmi nezdravý,“ poučila Mařenka babiznu.

Společně, tedy proto

Tvrdit, že události, které se vyskytují zároveň, musí být v příčinném vztahu.

„Ježibaba je stará a zároveň jí děti. Je hrozné, co stáří s člověkem provede.“

Vytloukání klínu klínem

Předpokládat, že chyba může být opravena jinou chybou.

„Hm, tak vy jste snědli můj perníček. Copak s tím asi provedeme? Už to mám, teď sním já vás a budeme vyrovnání!“

Poté, tedy proto

Tvrdit, že události, které se vyskytují po sobě, musí být v příčinném vztahu.

„Všimla sis, že vždycky, když dostanu hlad, je k jídlu perník?“

Obsahové chyby

Účelové doplnění

Doplnit dílčí neověřené či vymyšlené předpoklady ve snaze zachránit svůj argument.

*„Musím vás sníst, nemám tady už vůbec nic k jídlu,“
tvrdila babizna. „A co ten perník všude kolem?“
divily se děti. „Perník není jídlo, nýbrž pamlskek,“
odsekla.*

Svůdná názornost

Popsat okrajovou událost barvitě a s detaily, které mají vzbudit zdání, že jde o obvyklý stav věcí.

„Když nám doma vždycky v sobotu po obědě tatínek ukazoval, jak se na lopatu sedá, rád říkal, že to se zavřenýma očima prostě nejde. A vy že byste to dokázala i poslepu?“

Potvrzovací slepota

Věnovat pozornost jen důkazům podporujícím náš závěr a pomíjet protidůkazy.

„Venku dost fouká, divně to zaskřípělo, a navíc mi to potvrdil i ten tenký hlas shora. Ano, perník ze střechy mi shodil asi opravdu větříček.“

Odvedení pozornosti

Předložit nesouvisející důvody, fakta a tvrzení s cílem zmást protistranu.

„Jen se posaďte, stařenko. Ta lopata je krásně vyřezávaná. Četl jsem, že se na ní sedí mnohem pohodlněji než na motyce. Vy jste zhubla?“

Zamlčení

Záměrně pominout důkazy, které by odporovaly našemu závěru.

„Budu péct chleba a vy mi budete pomáhat. Toho porcovacího nože si nevímejte, ten zde mám kvůli myšim.“

Chybné dilema

Předložit dvě řešení jako jediná možná, byť ve skutečnosti existují i jiná řešení.

„Bud' vás oba rychle a bezbolestně upeču, nebo vás vykrmím perníkem tak, že budete obézní a zahynete pomalu ve strašných mukách. Tak si vyberte.“

Lež

Vědomě tvrzená nepravda, zpravidla opakovaná.

„Jsem vegetariánka,“ zaskuhrala babizna.

Kluzký svah

Předpokládat, že drobná změna na začátku musí nutně vést k řetězci souvisejících nežádoucích důsledků.

„Jeníčku, nejez ten perník. Sníš jeden dva, zachutná ti to a než se nadějeme, zbaštíš té staré paní celou její chaloupku. Kde pak bude bydlet?!“

Nevyvratitelnost

Tvrdit něco, co nelze nijak smysluplně vyvrátit či potvrdit.

„Ta babizna je určitě uhranutá, proto nás chce sníst.“

Chybné útoky

Útok na osobu

Předložit nesouvisející výhrady vůči protistraně, nikoli vůči jejímu argumentu.

„Nikdy bych nevěřil člověku, který má na nose bradavici s chlupem.“

Nelichotivé zařazení

Odmítnout tvrzení proto, že je podobné stanovisku nežádoucí osoby nebo skupiny.

„I čerti říkají, že uloupnout si trochu perníčku nikomu neublíží.“

Útok na nezávislost mluvčího

Odmítnout závěr protistrany jen proto, že by takový závěr byl pro protistranu výhodný.

„Ty děti si to celé vymyslely. Chtějí mě poslat do vězení, aby si mohly v perníkové chaloupce otevřít vlastní prodejnu.“

Přesunutí důkazního břemene

Odmítnout hájit své tvrzení a předpokládat, že hájit by se měla protistrana.

„Tatínku, ta babizna nás chtěla sníst! Ať dokáže, že to není pravda!“

Útok na původ tvrzení

Odmítnout tvrzení kvůli tomu, kde se vzalo či kdo ho původně zastával.

„Pečení dětí je překonaný zvyk, se kterým kdysi přišly jezinky. Teď je jiná doba, teď jíme zvířata.“

Figurína*

Vytvořit zkreslenou a oslabenou verzi argumentu protistrany, ten pak odmítnout.

„Děti se prý nejí, protože je to proti přírodě. To bych si jako měla i přestat čistit zuby, protože čisté zuby jsou proti přírodě?!“

*) Původní anglický název této chyby (straw man) odkazuje ke cvičným figurínám, na kterých vojáci trénují útoky, a které jsou jen nepohyblivými, slabými verzemi skutečných pro vníků.

Desatero fake news o devíti bodech

Kompetence 76: Dokáže vyhledávat a ověřovat informace z několika zdrojů, se kterými pracuje a které jsou pro něho užitečné.

Zpracoval: Michael Mike Miňovský (přejato z https://www.irozhlas.cz/zpravy-z-domova/jak-poznat-falesnou-zpravu-9-tipu-jak-se-vyhnout-hoaxum-a-dezinformacim_1611280515_)

1. Nejjednoduššími ukazateli nedůvěryhodnosti zprávy jsou **titulky VELKÝMI PÍSMENY** a náhledové obrázky, které jsou **zjevnými fotomontážemi**.
2. Nezůstaňte jen u přečtení titulku. **Zpráva samotná nemusí titulku vůbec odpovídat.**
3. Zkontrolujte, jestli **článek cituje zdroje** - a pokud ano, jestli jsou samy věrohodné. U českých dezinformačních webů se často stává, že odkazují a zahraniční zdroje, které jsou ale samy původci falešných zpráv - nebo jsou zprávy z nich pravdivé, ale český překlad je výrazně překrucuje.
4. Podívejte se, **kdo je autorem textu**. Je redaktor nepodepsaný či pod pseudonymem? Chybí na webu dokonce jakékoliv informace o jeho redakci? Pak za zprávy na něm nikdo neručí a není důvod mu věřit.
5. **Zkontrolujte datum zprávy**. Na sociálních sítích se často sdílí i několik let staré články, které navozují dojem, že souvisí s aktuálním děním.
6. Věnujte **pozornost fotografiím v článku**. Jednoduchá kontrola pomocí vyhledávače (v prohlížeči Google Chrome stačí kliknout na obrázek pravým tlačítkem a vybrat Vyhledat obrázek pomocí vyhledávače Google) může ukázat, že fotka ve skutečnosti s tématem článku nesouvisí a je pořízená v jiném čase nebo na jiném místě.
7. **Přemýšlejte, jaký pocit ve vás článek vyvolává**. Pokud vás rozčílil už titulkem a jeho obsah je pobuřující, může být vyvolání emocí bez ohledu na pravdivost odkazu jeho jediným cílem.
8. Pokud se zpráva jeví podezřele, zkuste ji **ověřit ze seriózních zdrojů** - buď pomocí vyhledávání, nebo přes specializované weby, které se vyvracením hoaxů a falešných zpráv zabývají. V Česku jsou to weby hoax.cz a manipulatori.cz, pro zahraniční zprávy například snopes.com.
9. A nakonec: Pokud si nejste jistí, že je článek pravdivý, **nesdílejte ho**.